

Hugo de S^o victore in libro de
laude caritatis. *m m m*

Quis scōz a pncipio mūdi extitit qui
nō caritatē nob aut v̄bo à scōz omen
davit? Caritas abel m̄rēz fecit. abrahā
de t̄ra sua eduxit. qz et ille p caritatē in
nocent mortē p̄tulit. et iste natale solū
libentē deseruit. et v̄qz p caritatē t̄ra
celū dimittit. Cōsiderā qz iā m̄rēz
p tormenta ad r̄gnū celoz t̄nsierunt.
Qualē i m eis vim amoris arsisse cre
dimus qz p̄t̄ deū n̄ sibi pepasse vide
mus. Cōueniamqz nūc cor n̄r̄m et vi
deamus si acquiescit nob om̄ia que
etiā mūdi sunt relinque. nō arridere
p̄spis. nō con **D**elāri blandis. nō
gratulāi lais **D**ne imp̄fctm
meū viderūt **O**ck tu. **Q**m lō
ge ab hac nō **D**icū p̄ctōne sed
p̄ctōnis inchoa **t**ioē me video.

Et tunc patet esse hoc animus dei ut per amo-
 re et non ista spereret ista calcaret. sed
 abiectis hinc omnibus alacritate ad votum cur-
 rentes nec minus fieri poterant nec tor-
 mentis. trahebat eos caritas. et ideo non
 retrahere cupiditas nec detrahebat ad-
 versus. Currebant ergo mundum post se reli-
 querant. deum autem se habebant. Sed incho-
 suta sunt tormenta ut interrogarent vel
 quo desiderio hinc querent querent vel qua
 constantia illum desererent. Interrogata
 est veritas. probata caritas confusa iniqui-
 tas. Accedunt ad penas invidiam. et qui-
 tum mentem amor intus vulneraueat tunc
 caro foris vulnere sua despiciebat. **D**
 mitas quomodo illis sapiebas quam dulcis eis
 fuisti quos tunc propter te sustinere coegisti.
 quibus illos ad te vinculis traxisti quos
 mundo et per blandimenta retinente et per
 tormenta expellente parte non potuisti.

Cucurrerunt quia tu eos contempsisti et
transierunt quia tu eos uisisti/puenerunt
quia tu eos suscepisti. **Omni** inextinguibilis
gaudium in precordiis eorum arsisisti. quia
nec probris nec primis nec penis ob
riu potuisti. **Ista** quia quedam flumina in
vndauerunt. sed multa flumina et aque
multe mitate extinguere non potuerunt.
Quod tantis quod laudabo te. **Di** sapere
te appaaret te. si scire quia uales prau
appenderet pro te. **Sed** forte excedis an
gustas meas nec iuenis potero pre
tium tuum penes me. **Dabo** tamen quod habeo
et totum quod habeo. **Tota** domus mee scia
te conuincabo. et cum totum dedero. totum quia
nichilum reputabo. **Omnes** delationes
carnis mee omnes inuiditates cordis
mei. pro te libenter expendam ut te solam
posside valeam. **Tu** sola in minor tu
sola utilior tu sola suauior tu sola iocum

dior amplius zelans / hūdantius
 confertus satians / tutius saluans
 et felicius ofuans. **U**is enā amītia
 bo de te. **D**ic mī o cor hūanū qđ mag^s
 eligis semp gaude in hoc serulo ut
 semp ee tū deo. **E**d plus diligis hoc
 plus eligis. **A**udi qđ ut corrigas dilēctōs
 et ne differas elēctōs. **V**ide quō totū
 ē est dilēctō. **I**pā est elēctō ipā cursus. ipā
 puenatio et mansio et bēdictio. **D**ilige
 ergo deū. **E**lige curre apphēde possi
 de fruerē. **I**am mās elegi qua corā
 curra bē pueniā da socios ne aberē
Pccā sunt corā dñi et iusti ambulānt
In eis. **I**ustitia ergo est corā et iusti
 sunt qui in hac corā currunt nulla
 via iustitiae rāor nulla **S**ocietas
 iustorū melior nulla requies deo in
 quillior. **P**ccātate cor dilatat corde di
 latato via iustitiae currit. **O** bona mī
 tas quid amplius dicam de te. **D**icē

te dñi in via dei. Quid sit ipam via
dei dixerim. Adhuc inquit ap̄lus excel
lentiorē viam demonstro. Tu es caput
vix rōz. om̄s vie r̄e a te exeunt et
in te recurrūt. Nam p̄cepta dei vie
sūt eius. q̄ om̄ia a te pendēt et in te
sistunt. Tu es plenitudo iustitie per
fectō legis. s̄m̄atō v̄tutis agnicio
v̄tutis. Via ergo es o cūctas. Qualis
via. Sup̄excellens suscipiens dirigēs
et p̄ducens. Cuius via. Via hoīs ad deū
et via dei ad hom̄es. Tu deū ad hoīs
deducas tu hom̄es ad deū dirigis. nec
nisi p̄ te ad alterutrū t̄nsire possum q̄
Tu mediāte es adūsos consiliāns. dis
iūctos sociāns et dispares p̄amodō
coequāns. deū hūiliāns nos sublimās
illū ad yma trahens et nos ad s̄ma
erigens. sic tamē ut nec abiectā sit
eius descensio s̄ pia nec sup̄ba s̄ glo
sa sit m̄a exaltatio. Magnā ergo

Vm habes o cœlitus tu em sola deū
 trahere potuisti ad terras. Quin
 forte est cœlitu tuū quo et deus
 ligatū potuit et homo ligatus vincta
 iniquitatis disrupit. Nescio si quid
 magis in laude tua dicere possim q̄
 ut deū de celo trahēs et hominē de
 tē ad celū leuares. Magna virtus
 tua ut p̄ te usq̄ ad hoc humiliaretur
 deus et usq̄ ad hoc exaltaretur homo
Confideo deū ex femina natū in
 fantē panis obsitū vagrantē in tu
 nis sugentē vbera respitō postea
 comprehensū ligatū flagellis cesū
 spinis tōnatū spinis illitū lanceatū
 clavis confixū felle et aceto potatū
 illic indigna hinc dira passū et tū
 tur ul' ita dignaretur ul' ista patē
 sitamē querimq̄ aliā p̄ter solam
 cœlitatē causā nō inuenimus. Quā
 tas quātū potes sitētū ualuit.

erga deū inuicōmūgio erga homīes. Et
fortassis facilius vntēs deū qm̄ hoīes
q̄a quo magis bonū eo magis deo est
debitū ate supari. hoc optime tu no
ueras que vt facilius vntēs p̄ns a
lud supabas. Adhuc nos rebelles hū
sti qm̄ illud tibi obedientē de sede p̄ne
manestatis usqz ad infima nr̄e mor̄
litas suscipienda descendē coegisti.
Admisti. Admisti illū vniculus tuis
alligatū sagittis tuis vulnēatū. vt
amplius p̄ndēt homīes tibi resistē
tū te vidēt eadē in deū triumphasse.
Vulnēasti impassibilē. ligasti insu
pabilem. traxisti icōmūbile. et in
feasti mor̄lēm. Nō omnia feasti ut
corda nr̄a molles et insensibiles
affrās cōpungēs ut se a torpōe suo
resoluerent et facilius ea sagittae
tue p̄trārēt. Nec incassū h̄ feasti
vntē em̄ a te sic supari s̄m̄t mlti

tibi manus dederunt / mltam iam suis
 pordnis sagittas tuas infixas por-
 tant et aliud **S** eas adhuc infuz
 desiderant. Delicabili em et suant
 vulnenti sui et plagas tuas sepe p-
 pessi nec dolent nec erubescunt.
Caritas quanta est victoria tua /
 nu pns vulnecasti et p illu gms p-
 modu superasti. Caritas laudam
 te quatu potui nestro em si forte
 manus sit te deu dice au deu te
 superasse. **E**t si mag est caa hoc libe-
 ter et fiducialit de te dicam. De q
 caritas est. Nunq paz est du m se
 manentem hre. Tantu est caritati
 posside. **H**oc privilegiu sola caritas
 lz ut deus dicatur et sit. Non em
 dicit deus humilitas est aut patia
 qz tu omis vris domu dei sic nulla
 pter solam caritatem hoc lz ut no

solu domi dei s; vt deus dia possit. Re
liq; i grauz dona largit; deus hinc caa
quos reprobat sola vo mitati q; seipm hno
tm quos diligit in pmiu seruat. Cai
tas igit q; fons pimus de quo no dicit
alienus q; qmruq; illa hz no iam alie
mus est a deo s; ipe in deo et deus in
eo manet. Sic familiar; est deo cai
tas vt ipe mansione hze nolit v; cari
tas non fuerit. Si quis mag; diligit
me r. **Q**uam in qua caritas hitat s; bna
no inflat inuidia no deuastat ira no
dissipat tristitia mala no vexat auai
tia no exccat gula no inflammat lux
uria no inquat semp inuicta est casta
et semp modesta. In aduersis secura
in pssis temperata inuidu otempnes
et dnm diligens et sua omib; libe
mptiens. In quo caritas dei est sep
cor suu hz firmit; et desideriu in

in supna eleuatū et si qñ ambulat
 et si qñ sedz si qñ agit si qñ quies-
 tit quidq̄ egere cor a deo nō recedit.
Tacens deum cogitat et loquens
 nūl pret̄ deū et qd̄ ad dei amo-
 rē ptinet loqui desideat. **A**lios ad ca-
 ritatē exhortando seipm̄ inflammat
 caritatē om̄ibz cōmendat qm̄ dulc̄
 amor dei qm̄ amarus et qm̄ impu-
 rus sit amor huius seculi nō solum
 voce s̄ et ope quoq̄ demonstrat.
Decidz huius mundi glam̄ et solli-
 tudinem arguit mirat̄ caritatē
 hōim̄ qui hec diligūt quō iā dndū
 vniūsa het caduca om̄s nō cōtep-
 mit. **O**m̄ibz estimat dulce esse
 qd̄ sibi sapit et om̄ibz placē quod
 diligit om̄ibz manifestū esse qd̄
 cognoscat. **I**stis indiens caritas
 se prodit. **A**gitur o bona caritas

quid dignū dīcā laudibus tuis? Cer-
te post tanta priorū p̄conia nil de te di-
cere mea p̄uitas p̄sumēt v̄ nūq̄ de te
fatis dia potuiss̄. Illabē igit̄ nob̄ o-
suauis et dilata. **C**aritas dilata
cor n̄m et expande. **D**esideriū. ā-
plificā cordis h̄itaculū vt capere possit
hospitem et h̄itatorē d̄m̄. **iii**

Beatus Augustinus.
Amor qui semp̄ ardes et nūq̄
extinguis. o caritas deus meus ac-
tende me. Quis michi dabit ut vē-
nias in cor meū ut inebries illud
et obliuiscar mala mea et vnum
bonū meū amplectar te? Augustin
est domus anime mee q̄ venias
ad eam vt dilataetur abs te? Qui-
nosa est refice eam. Cū inhesero
tibi dñe rex. oīno eit michi in sp̄